

La minyona del Pla de Sant Miquel

Isabel Expósito i Martí, Les Planes d'Hostoles

1. U-na can-çó vull can-tar, no hi ha molt que s'és can-ta-da, d'u-na mi-nyo
te-ja-da un grantemps, l'he-reu Coll tam-bé hi a-na-va. N'hem tin-gut gros
mi jo-el vaig ma-tar, mes per-dó, Déu, us de-ma-no; me'n som(ar)ren-cat

na que hi ha, al Pla de Sant Miquel s'es-ta-va. I a-ra bé ho ve-ieu fa-
ses ra-ons per un di-a de ba-lla-des.
a fu-gir i amb u-nes ter-res es-tra-nyes.

drins, les no-ies de què són cau-sa. 2. L'he fes -
3. Trist de

Que n'hi havia si no llops i altres animals salvatges.
M'ha pegat enyorament de tornar-me'n cap a casa;
ja no falta qui ho veié, la justícia ja em demanen.
Ja me n'han pres i lligat i a la presó me portaren,
si n'hi donen paper blanc, com és estil de penjar-los,
i el dissabte al dematí, trist de mi me fusillaren.